

pa najdejo: v sredi velik kamen, krog njega samo večje in manjše kamenje. Spogledajo se in že hoče sleherni obdolžiti drugega, da se je polakomnil dediščine in si jo skrivaj prilastil, a spomnijo se, da je bil Pavliha tisti, ki je to zapustil. Pregledajo zatorej kamenje in vidijo, da je v veliki kamen vrezana norčevska kapa, pod njo pa napis:

TUKAJ POČIVA
RAJNKI PAVLIHA,
VES SVET LAHKO GA V
KAPO ZDAJ PIHA

Po tem spoznajo, da si je kamen Pavliha določil za nagrobni spomenik. Zaneso mu ga zatorej na grob in krog njega pomečejo še manjše kamenje.

IZ MLADIH

PERES

VIDOVO

Od rdečih cvetov polje Kosovo žari, nebroj junakov v hladnem mu objemu spi; molči turobno v boli težki širna plan, le vali Sitnice šume svoj smrtni san...

A v noči Vidovi gomile se zbude, krdela vranov preko Kosova lete — v prividih nočnih čuješ kônj glasan peket, orožja čuješ smrtni tam ženket.

Vsem četam poveljuje krepko Lazar sam: »Junaki, deca moja mila, hvala vam! Krog mene zbrani ste v zvestobi neomajni, naj križ nas vede danes k zmagi trajni.

Vuk Branković, vojvoda mojih zvestih čet, si li postavil desno krilo v bojni red?« »Pripravljeno je vse, naš hrabri knez in car, na levem krilu Vuković je poglavar.

In šator, ki ga na zahodu vidiš tam — to bana Tvrčka ti je bojni stan, poroštvo srečne, svete zmage naj ti bo, ki danes tebi, car, nakloni jo nebo.

A preden dvigneš meč svoj silni v bojni znak, ustavi le trenutek vrancu ti korak: Čuj, Miloš Obilić bo vzel nocoj slovo, nazaj z junaške poti ga nič več ne bo!

V dokaz zvestobe svoje pot me vede tja v sovragovo kraljestvo polumeseca. Še danes Murat silni glavo izgubi, a moja smrt naj vam stoteren sad rodi!«

»Moj blagoslov gre s tabo, mi smo za teboj. — O vrni se mi, sinko, vrni še nocoj! Kosančić ti in Toplica sledita tja, da v težkem te trenutku srečno spasita.«

»Gorje«, glasi se strašno v jutro Vidovo, »Gorje«, odmeva po stoletjih Kosovo. Ko sonce Vidovo nad Kosovim vzplamti, gomile tužne žar njegov le pozlati.

Od rdečih cvetov polje Kosovo žari, nebroj junakov v hladnem mu objemu spi — molči turobno v boli težki širna plan, le vali Sitnice šume svoj smrtni san... M.

POMLADNA

Jo vidite, pomlad, ki sredi živih trat vzbrstela je zelena, vsa s cvetjem prepletena in v soncu pozlačena?

In v ta pomladni raj, v ta čudoviti maj zvonov nedeljskih glas zveni lepo, tako sladko, da se razjasni vsak obraz. A jaz?

Ljudmila Seškova

EJ, SMREKA...

Ej, smreka, pesem tvoja mi je sen sladak, ki mi da pokoja, ko pade tihi mrak, ko zapoje v mlaki žabec Dolgokrak.

Ej, smreka, senca tvoja poleti mi hladi obraz, pokrit od znoja, ko soncece žari, ko po zeleni trati mladina se podi.

Vida Pezdirjeva

Reven, majhen, nedorasel,
sam ostal sem na tem svetu.
Ko bi smel, bi krave pasel,
a ostati moram le pri psetu.

Strgan šotor mi je streha,
dom ta žalostna samota,
jokam, prosim brez uspeha,
Komu mar ciganska je sirota?

Kje si majka, zlata, blaga,
dasi le ciganska mati?
Vstani! Sinko ti omaga,
če brez tebe se po svetu klati!

Mati spi — — ljudje dobrotni,
ne odganjajte cigana,
ki bo večno mož popotni,
ki mu postelj nikdar ni postлана!

Deruda

Naš kuža, to vam je junak,
odličen vitez pasji,
saj v celi naši vasi
nobeden drug mu ni enak.

Ko zjutraj se zaspan zbudi
ter očke si pomane,
iz kočice svoje plane
in putke v beg vse zapodi.

Potem privošči zajtrk si,
vodice se napije,
na trato jo zavije
in tam nahruli še gosi.

Za delom tem pa hajd na lov,
privoščit si zabave,
na miši, zajce prave.
Ves dolgi dan ga ni domov.

Tihomir Janič

»Zvonček« v prihodnjem letu

Septembra stopi naš mesečnik, ki ima obilo zvestih prijateljev med slovensko mladino, že v svoje 39. leto. Dobil bo spet drugo, prikupno opremo in bo lepo moderno ilustriran.

Za novi letnik, ki mora po vnanjosti in tudi po vsebini še prekositi letošnjega, ki ga srečno zaključujemo s to številko, je urednik spet pripravil celo miznico zanimivega gradiva: pestrih zgodb, čudovitih pravljic, kratkočasnih pripovedk, pestrih črtic in podobnega zabavnega blaga.

Še v večji meri bo uredništvo posvečalo pozornost važnejšim pojavom iz pisanega sveta in zlasti značilnim dogodkom v naši lepi, ljubljeni Jugoslaviji in med brati tam preko.

Naš športni striček, naš zvitoglavi stric Ugankar in stric Matic, ki vse vidi in vse ve, si bodo že med počitnicami nabasali svoje neizčrpne torbe z razno mikavno robo.

Namesto hudomušnega Pavlihe jih bo prihodnje leto razdiral bahaški in korenjaški Kljukec, ki je take okrogle in zavite doživel po pisanem svetu, da se mu boste vsi od srca morali smejati.

Kakor doslej, bomo tudi v novem letniku vsak mesec malo pokramljali o prirodi in tehniki, pogledali v pretekle čase in za dobro voljo kakšno zapeli ali zaigrali.

No, zdaj pa prav prijetne, sončne počitnice vsem skupaj z željo, da bi se prihodnje leto krog naših Zvončkarjev še bolj razširil.

Na svidenje v jeseni! Zdravo!